

Sygn. akt III KO 26/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 10 kwietnia 2018 roku,
w sprawie **S.N.**,
oskarżonego o popełnienie czynu z art. 212 § 1 k.k. in.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w R.
z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt VIII K [...] /17,
na podstawie art. 37 k.p.k.

odmówić przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R. wpłynął akt oskarżenia przeciwko S.N. o popełnienie czynu zabronionego z art. 212 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2018r. Sąd Rejonowy w R. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu wskazał, że procedowanie w sprawie S.N. przez Sąd właściwy miejscowo mogłoby wzbudzić subiektywne wątpliwości co do bezstronności i obiektywizmu tego Sądu, gdyż oskarżony wielokrotnie występował na drogę sądową przeciwko sędziom Sądu Rejonowego w R., wyrażając w ten sposób niezadowolenie z rozstrzygnięć zapadłych w sprawach toczących się z jego udziałem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu terytorialnie właściwego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Instytucja tak zwanej właściwości z delegacji określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Skorzystanie z niej możliwe jest tylko w razie zaistnienia okoliczności dających podstawę do racjonalnego twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstaną wątpliwości co do zdolności Sądu właściwego do rozpoznania sprawy w sposób bezstronny. Takie uwarunkowania nie zaistniały w sprawie S.N.

Sąd Najwyższy nie podzielił kierunku rozważań przedstawionych mu w postulacie Sądu Rejonowego w R., a dążących do zaakceptowania poglądu, że do zmiany właściwości miejscowej sądu może prowadzić brak zaufania oskarżonego do sędziów danego sądu i inicjowanie przez niego postępowań sądowych przeciwko sędziom orzekającym w innych sprawach z udziałem oskarżonego. Zaaprobowanie takiego stanowiska prowadziłoby do precedensowej i ze wszech miar niepożądaney sytuacji, w której każde okazywane przez stronę niezadowolenie z rozstrzygnięć sądowych, polegające na głośnym twierdzeniu o braku zdolności do bezstronnego rozpoznania sprawy, skutkowałoby zmianą właściwości miejscowej sądu. Na uwagę zasługuje pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2017r., sygn. akt III KO 16/17, że autorytet i powaga wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sądy nie ulegały presji stron procesowych i opinii publicznej ani nie popadały w wątplenie co do własnych kompetencji w zakresie prowadzenia rzetelnego procesu. Tylko stanowcza i konsekwentna nieustępliwość w tym względzie sprzyjać będzie kształtowaniu się pozytywnego wizerunku organów trzeciej władzy, minimalizując tym samym wątpliwości co do obiektywizmu i niezawisłości w rozpoznawaniu przyszłych spraw.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań, postanowiono jak na wstępie.

